

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: צ'ודנובסקי	שם פרטי: בלומה
-------------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה:	בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחל	בלועזית Rachel	מין: ז / י
מקום לידה (ישוב, מחוז): סרדי	בלועזית Serdi	תאריך לידה: 2/4/1927
שם פרטי של האב: ניסל	שם פרטי ושם נעורים של האם: סטפנסקי	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:	שם פרטי לפני המלחמה:	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קזחסטן		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: קזחסטן	תאריך השחרור: 1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? אוקראינה
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1996	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון גרנו בכפר קטן, אבא היה עובד בחקלאות ואמא עקרת בית. היא נפטרה כשהייתי בת שלושה חודשים ואבי התחתן שוב. למדתי בבית הספר. גרנו בעוני, סך הכל סביבה רגילה כמו אצל כולם.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):

ב-22/6 התחילו באזור שלנו הפצצות, גרתי ממש בגבול של פולין. אחרי כעשרה ימים לקחנו קצת בגדים ואוכל וברחנו ברגל ועם סוסים במשך 3 חודשים עד שהגענו לרכבת. משם נסענו ברכבת לקזחסטן. נסענו כחודש ברכבת משום שהיו הפגזות של הגרמנים על הרכבת ועצרנו כל הזמן. היינו בבריחה כחצי שנה. הגענו לקזחסטן לעיר אדבשר, קיבלנו חדר קטן במרתף וגרנו שם כל המשפחה שנשארה - אבא כבר לא היה בחיים. היינו עם אחי, אשתו וילדיהם. באותו זמן הייתי בת 14. אני שמרתי על הילדים של אחי, כשאשתו של אחי יוצאת לעבודתה כמנהלת חשבונות במפעל. נשארו שם עד סוף המלחמה, ב-1944 ואז חזרנו חזרה לאוקראינה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

באוקראינה התחלתי לעבוד, התחתנתי, נולדו לי 2 ילדים, בת ב-1949 ובן ב-1954. עבדתי בבית חולים, ואח"כ בבית ספר. ב-12 השנים האחרונות עברנו לקייב שם גרנו עד שנת 1996 אז עליתי ארצה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשעלינו לארץ, כבר הייתי פנסיונרית. בני עלה לארץ לפנינו כבר ב-1990. בארץ לא עבדנו כלל. אנו גרים באשקלון בדירות שכורות כיון שעד עכשיו לא קיבלנו דירה.

ראיון: אורטל ואזנה
אשקלון. אוקטובר 2009

עריכה: קרן אלמוג